

താരീഖത്ത്

സമസ്തക്കാർ ഭിന്ന വീക്ഷണത്തിൽ

അമീർ ഒതുക്കുങ്ങൾ

ഉമ്മഹാത്തുൽ മുഅ്മിനീൻ മഹതി ആയിശ(رضي الله عنها)യുടെ സവിധത്തിൽ ഒരിക്കൽ മൂന്നാളുകൾ വന്ന് നബിതിരുമേനി(ﷺ)യുടെ ആരാധനാ രീതികളെ കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ച സംഭവം നമുക്ക് സുപരിചിതമാണ്. ആയിശ ബീവിയിൽ നിന്നും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയ സംഘം തങ്ങളുടെ ആരാധനകൾ നബിതിരുമേനി(ﷺ)യേക്കാൾ മുർച്ച കൂട്ടാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവിയാ മുർസലുകളുടെ നേതാവായ തിരുനബി(ﷺ)യും അവരുംതമ്മിലുള്ള അന്തരമായിരുന്നു നബിതിരുമേനി(ﷺ)യേക്കാൾ ആരാധനകളിൽ മുൻകടക്കാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. രാത്രി മുഴുവൻ നമസ്കരിക്കുമെന്നും ദിവസവും നോമ്പെടുക്കുമെന്നും വിവാഹം പോലും കഴിക്കാതെ ആരാധനകളിൽ മുഴുകി ജീവിക്കുമെന്നുമായിരുന്നു അവർ എടുത്ത തീരുമാനം. ഇതറിഞ്ഞ നബിതിരുമേനി(ﷺ) അവരെ വിളിച്ച് പുറത്ത് തട്ടി അഭിനന്ദിക്കുകയായിരുന്നില്ല ചെയ്തത്. മറിച്ച് “എന്റെ ചര്യ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവർ എന്നിൽ പെട്ടവനല്ല” എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്.

അതിർ വിട്ട ആരാധനാ രീതികളെ ഇസ്ലാം ഒരു കാലത്തും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നും അതിനെ നിരൂത്സാഹപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തത് എന്നുമാണ് ഇതിൽ നിന്നും നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത്. മനുഷ്യൻ കെട്ടിക്കൂട്ടിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ആരാധനാ രീതികൾ ഒരിക്കലും ഇസ്ലാം പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. കാരണം, ഇസ്ലാം പ്രകൃതിമതമാണ്. പ്രകൃതിയിൽ ഇടപഴകി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ കടമകളും ബാധ്യതകളും ബന്ധങ്ങളും ബന്ധനങ്ങളും നിർവഹിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവനാണ്. മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവി പ്രകൃതിയിലെ മറ്റു ജീവികളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തനാണ്. അവർ സ്വന്തം ശരീരത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ മാത്രം നോക്കി ഒതുങ്ങി ജീവിക്കേണ്ടവനല്ല. അവൻ ബാധ്യതകളുണ്ട്. സ്വന്തത്തോട്, കുടുംബത്തോട്, സമൂഹത്തോട്, രാജ്യത്തോട്, എല്ലാറ്റിലുമപരിമതത്തോട്, ആ ബാധ്യതകളോരോന്നും എന്താണെന്നും എങ്ങനെയാണ് അത് നിർവഹിക്കേണ്ടതെന്നും കൃത്യമായി പഠിപ്പിച്ച് തന്ന ഒരു മതമാണ് ഇസ്ലാം. അങ്ങനെ ജീവിച്ച് മാതൃക കാണിച്ച് ഈ ലോകത്തോട് വിട പറഞ്ഞ് പോയ ഒരു മഹാനായ പ്രവാചകന്റെ അനുയായികളാണ് മുസ്ലിംകൾ. ആ പ്രവാചകൻ(ﷺ) കാണിച്ച് തന്ന താരീഖത്തിന്റെ (മാർഗത്തിന്റെ) മുരീദുമാരായാണ് മുസ്ലിംകൾ ജീവിക്കേണ്ടത്. അങ്ങനെ ജീവിക്കുന്ന മുസ്ലിമിനെ ഒരു നിലക്കും തകർക്കാൻ ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കൾക്ക് സാധ്യമല്ല. അത് കൊണ്ട് തന്നെയാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കൾ പ്രവാചകൻ(ﷺ) പഠിപ്പിച്ച ആശയങ്ങൾക്ക് നേർവിപരീതമായ ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ഇസ്ലാമിൽ കടത്തി കൂട്ടാൻ സുഫിസം തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ഇന്ന് സുഫിസത്തെ ലോകാടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതും വളർത്തുന്നതും ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രധാന ശത്രുക്കളായ ജൂതലോബിയാണെന്ന് സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാം. കുടുംബവുമായോ സമൂഹവുമായോ രാജ്യവുമായോ ഇസ്ലാമുമായോ യാതൊരു ബന്ധമില്ലാത്ത ആശ്രമങ്ങളിലും കാടുകളിലും ചടഞ്ഞ് കൂടിയിരിക്കുന്ന തലച്ചോർ മരവിച്ച കേവലം മനുഷ്യ ശരീരം മാത്രമായ ഒരു വിഭാഗത്തെ (ചെറുതെങ്കിലും)വാർത്തെടുക്കാൻ ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കൾക്ക് സുഫിസത്തിലൂടെയും താരീഖത്തിലൂടെയും സാധിച്ചു എന്നതാണ് വാസ്തവം.

പ്രവാചകന്റെയോ സ്വഹാബത്തിന്റെയോ താബിഉകളുടെയോ കാലഘട്ടത്തിൽ സുഫി, താരീഖത്ത്, ശൈഖ്, മുരീദ് തുടങ്ങിയ സങ്കല്പങ്ങൾ ഇസ്ലാമികലോകത്തിന് പരിചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് വന്ന തലമുറകളിൽ അഭ്യന്തര കുഴപ്പങ്ങളും ആഡംബരത്തോടുള്ള ആർത്തിയും വർദ്ധിച്ച് വന്നപ്പോൾ അതിനോടൊപ്പം വിരക്തിതോന്നി, അതിൽനിന്നെല്ലാം വിട്ട് നിന്ന് സമൂഹ

ത്തോടുള്ള ബന്ധങ്ങളെല്ലാം വിച്ഛേദിച്ച് കേവലം ആരാധകളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിക്കൂടിയ ഒരു വിഭാഗം രൂപപ്പെട്ടു എന്നാണ് ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നത്. ക്രമേണ ക്രമേണ പ്രവാചകൻ പഠിപ്പിക്കാത്ത ആരാധനാരീതികളും ശിക്ഷണമുറകളും സ്വയം അടിച്ച് പാർപ്പിച്ച് പ്രത്യേകമായൊരു അവസ്ഥയിലേക്ക് ഈ വിഭാഗം മാറി. ശീഘ്ര ചിന്തയുടെ സ്വാധീനം കൂടിയായപ്പോൾ 'സൂഫിയ' എന്ന പേരിൽ ഈ വിഭാഗം അറിയപ്പെട്ടു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഒരു നിയോഗമെന്നോണം ഇത്തരം വരകതിപ്രസ്താനങ്ങൾക്കും ആദ്യം വേർ പിടിച്ചത് ഇറാഖിലെ കൂഫയിലും ബസ്രയിലും ആയിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രം പറയുന്നു. ഉത്തമ നൂറ്റാണ്ടിന് ശേഷം ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തിൽ ഉടലെടുത്ത മിക്ക കുഴപ്പങ്ങളും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടത് ഇറാഖിൽ നിന്നായിരുന്നല്ലോ. നജ്ദിൽ(ഇറാഖിൽ) നിന്ന് ചെങ്കുത്താന്റെ കൊമ്പ് പുറപ്പെടും എന്ന് തിരുനബി(ﷺ) പ്രവചിച്ചത് അക്ഷരപ്രതി പുലരുന്ന കാഴ്ചയാണല്ലോ ഇന്നും നാം കണ്ട് കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ഭൗതിക ജീവിതത്തോട് വിരക്തി പ്രകടപ്പിച്ചു എന്ന് മാത്രമല്ല, ആഹാരനിരോധം, വിശിഷ്ടാമാംസാഹാര വിരോധം, ബ്രഹ്മചര്യം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിലും ഇത്തരം പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആകൃഷ്ടരായി. “ഭാര്യയെ വിധവയെപ്പോലെ കണ്ട് തെരുവ് പട്ടികളുടെ കുപ്പത്തൊട്ടികളിൽ അഭയം തേടുന്നത് വരെ സദ്ദീഖീങ്ങളുടെ പദവിയിൽ എത്തിപ്പെടാൻ കഴിയില്ല” എന്ന് വാദിക്കുന്നത് വരെ കാര്യങ്ങൾ എത്തി. ഗ്രീക്ക് തത്വചിന്തകളുടെ സ്വാദീനവും ജൂത-ക്രൈസ്തവ വിഭാകങ്ങളുടെ ആരാധനാ രീതികളും ക്രമേണ സൂഫികളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

ജൂതലോബിയുടെ സമർത്ഥമായ കരുനീക്കങ്ങൾ മൂലം സൂഫിസത്തിന്റെ വിത്തുകൾ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും വിതക്കപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യയെപ്പോലുള്ള രാജ്യമാകട്ടെ ഈ വിത്ത് മുളക്കാനും വളരാനും വളക്കൂറുള്ള മണ്ണായിരുന്നു. ഐതിഹ്യങ്ങളുടെയും സന്യാസത്തിന്റെയും ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെയും വിവിധ രൂപങ്ങളും ഭാവങ്ങളും കൂടിക്കൊള്ളുന്ന ഹൈന്ദവ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഇടമായിരുന്നു ഭാരതം. അത് കൊണ്ട് തന്നെ ഇന്ത്യയിൽ വിത്ത് പാകപ്പെട്ട സൂഫിസം വളരാൻ പ്രത്യേക വളത്തിന്റെ ആവിശ്വമില്ലായിരുന്നു. സൂഫികൾക്ക് മാതൃകയായി ഇവിടെ ഹൈന്ദവ സന്യാസിമാരുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചാണിന് ചാണായും മുഴത്തിന് മുഴമായും ഹൈന്ദവ സന്യാസിമാരെ പിൻപറ്റി അവരെ റോൾമോഡലുകളാക്കിയാണ് ഭാരതത്തിലെ സൂഫികൾ ജീവിച്ചത്. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, തനിക്ക് ശ്രീ കൃഷ്ണ ഭഗവാനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിതരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട ഒരു ശിഷ്യനോട് ഒരു സന്യാസി പറഞ്ഞത് “താനതിന് അശക്തനാണെന്നും പ്രസിദ്ധ സൂഫിയായ അബ്ദു റസാഖിന്റെ അടുത്ത് പോയി കൊള്ളൂ” എന്നുമായിരുന്നു എത്രെ!! അബ്ദുൾ റസാഖിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഒരു ഹൈന്ദവ മന്ത്രം നിരവധി പ്രവശ്യം ഒരുവിട്ടപ്പോൾ ശ്രീ കൃഷ്ണൻ പ്രത്യക്ഷനായി എന്നാണ് കഥ. അത്രത്തോളം ഹൈന്ദവ സംസ്കാരങ്ങളും സൂഫികളും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഭാരതത്തിലെ സൂഫികൾക്ക് ഒരിക്കലും മാതൃകക്ക് വേണ്ടി ഇസ്ലാമിക പ്രമാണങ്ങളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് നോക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. നോക്കിയാലും കിട്ടില്ല എന്നത് വേറെ കാര്യം.

സൂഫിസവും താരീഖത്തും വേറിട്ട് നിൽക്കുന്ന ഒന്നല്ല. അത് പരസ്പര പുരകമാണ്. സൂഫികളുടെ ജീവിത രീതികളുള്ള മാർഗമാണ് താരീഖത്ത്. ലോകാടിസ്ഥാനത്തിൽ പൊട്ടിമുളച്ച താരീഖത്തുകൾക്ക് കൈയ്യും കണക്കുമില്ല. പല താരീഖത്തുകളും പിറന്നതിനേക്കാൾ വേഗതയിൽ മണ്ണടിയുകയാണുണ്ടായത്. ചിലതിനൊക്കെ അൽപകാല ആയുസ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ താരീഖത്തുകളും നബി(ﷺ)യിലേക്ക് എത്തുന്ന വിവിധ മാർഗങ്ങളാണെന്ന് സാധാരണ താരീഖത്തുകാർ പറയാറുള്ളത്. എന്നാൽ ഇതു വാക്കുകളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നു. താരീഖത്തുകൾ തമ്മിലുള്ള പടലപിണക്കങ്ങളും പാരവെപ്പും ചെറുതൊന്നുമല്ല. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രചാരത്തിലുള്ള രണ്ട് താരീഖത്തുകളായ ഖാദിരിയ്യാ താരീഖത്തും റിഫാഇയ്യാ താരീഖത്തും തമ്മിലുള്ള കെറുവും മേൽകൈ തർക്കങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാൻ മുഹ്യിദ്ദീൻ മാലയും റിഫാഇയ്യാ മാലയും ചെറുതായൊന്ന് കണ്ണോടിച്ചാൽ മതിയാകും. ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് താരീഖത്തുകൾക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വളക്കൂറുള്ള സംസ്ഥാനം മതപരമായും സാംസ്കാരികപരമായും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നു കേരളം തന്നെയാണ്. ആറ് ഏത് പേരിൽ താരീഖത്തുകൾ തുടങ്ങിയാലും അതിനെ രണ്ട് കൈയ്യും നീട്ടി സ്വീകരിക്കാൻ കേരള മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ആളുകളുണ്ട്. താരീഖത്തിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ആളുകളുടെ ജീവിത രീതിയോ ഇസ്ലാമുമായി അവർക്കുള്ള

ബന്ധമോ പരിശോധിക്കാൻ ഈയാം പാറ്റകളെ താരീഖത്തുകളിലേക്ക് ആകൃഷ്ടരാകുന്ന ജനങ്ങൾ തെയ്യാറാകുന്നില്ല. തങ്ങൾ ശൈഖായി കൊണ്ട് നടക്കുന്ന ആളുകളുടെ സ്വകാര്യ ജീവിതവും പൊതുജീവിതവും എത്രത്തോളം ഇസ്‌ലാമിക വിരുദ്ധമായാലും അതൊന്നും പ്രസ്തുത താരീഖത്ത് സ്വീകരിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾക്ക് തടസ്സമാകുന്നില്ല.

ലോകത്തു ഇന്ന് ഏറ്റവും പ്രചാരത്തിലുള്ള താരീഖത്ത് മഹാനായ മുഹ്‌യിദ്ദീൻ ശൈഖിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ താരീഖത്താണ്. ഖാദിയാ താരീഖത്ത് എന്നപേരിലാണ് ഇത് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇന്ന് കേരളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള പല താരീഖത്തുകളും പല പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നതെങ്കിലും തങ്ങൾ ഖാദിരിയ്യാ താരീഖത്താണെന്നാണ് മിക്കവരും അവകാശപ്പെടുന്നത്. അതിന് പുറമെ രിഫാഇയ്യ, നഖ്‌ശബന്ധിയ്യ, സൂഹ്‌റവർദിയ്യ, ബദവിയ്യ, ദസൂഖിയ്യ, തുടങ്ങി മൂപ്പതിൽ പരം താരീഖത്തുകൾ ഇന്ന് ലോകത്ത് നിലവിലുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. ഈ താരീഖത്തുകൾക്കെല്ലാം അവരുടെ ശൈഖുമാർ നിർമ്മിച്ച് കൊടുത്ത പല ദിക്‌റുകളും ഉണ്ട്. മുരീദുമാർ പ്രസ്തുത ദിക്‌റുകളാണ് സ്ഥിരമായി ചൊല്ലാറുള്ളത്. ആ ദിക്‌റുകളൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന് പരിചയമില്ലാത്ത ദിക്‌റുകളാണ് താനും. അല്ലാഹുവും അടിമയും ഒന്നായി മാറുക എന്ന അപകടകരമായ വാദത്തിലാണ് താരീഖത്ത് അവസാനം എത്തുക. ഫനാഇന്റെ അവസ്ഥയിലെത്തുക എന്നാണതിന് പറയുക. ഫനാഇൽ എത്തിയാൽ പിന്നെ അല്ലാഹുവും അടിമയും രണ്ടില്ല. എല്ലാം ഒന്നാണ്. പിന്നെ അവൻ കാണുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ചൈതിന്യം ഉണ്ടാകും. പിന്നീട് അവൻ തന്നെ അല്ലാഹുവായി മാറുന്ന അവസ്ഥയിലെത്തും. അങ്ങനെ എത്തിയാൽ അവന്റെ ദിക്‌റുകൾ സുബ്‌ഹാനല്ലാഹ് എന്നതിന് പകരം 'സുബ്‌ഹാനീ' 'അനൽ ഹഖ്' എന്നൊക്കെ ആയി മാറും. അങ്ങനെ നടന്നിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു ഹിജ്‌റ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബഗ്ദാദിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അബൂ മുഗീസ് ഹൂസൈനുബ്നു മൻസൂറുൽ ഹല്ലാജ്. ഇയാളെ അന്നത്തെ ഇസ്‌ലാമിക ഭരണകൂടം വധിക്കുകയാണുണ്ടായത്. എന്നാൽ ഇയാളെ കൊന്നവരെ അപലപിക്കുന്നവരാണ് കേരളത്തിലെ സമസ്തക്കാർ. ഇത്തരം താരീഖത്തുകളുടെ അടിത്തറ ശൈഖ്-മുരീദ് ബന്ധമാണ്. ശൈഖിന്റെ വാക്കുകളെ ചോദ്യം ചെയ്യാനോ ധിക്കരിക്കാനോ മുരീദിന് പാടില്ല. തന്റെ ശൈഖ് എന്ത് പറഞ്ഞാലും അനുസരിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ് മുരീദ്. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽﷺ സദസ്സിലേക്ക് കടന്നുവരുമ്പോൾ തന്റെ സ്വഹാബത്ത് എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്കുന്നത് പോലും തിരുനബി ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നാണ് ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്ന് താരീഖത്തിന്റെ സദസ്സുകളിൽ അതല്ല സ്ഥിതി. ശൈഖിന്റെ മൂന്നിൽ മുരീദ് ഒരിക്കലും ഇരിക്കാറില്ല. നേരാവണ്ണം നിൽക്കാറുപോലുമില്ല എന്നതാണ് സത്യം. നട്ടെല്ലും പിടലിയും വളച്ച് ഒടിഞ്ഞ വളഞ്ഞ് ഒരു ചോദ്യചിഹ്നം പോലെയാണ് ശൈഖിന്റെ മൂന്നിൽ മുരീദ് നിൽക്കുക. ശൈഖിന്റെ മൂന്നിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞ് നടക്കാൻ പോലും മുരീദ് ധൈര്യപ്പെടാറില്ല. പുഷ്പൂൾ ട്രൈൻ പോകുന്നത് പോലെയാണ് ശൈഖിന്റെ മൂന്നിൽ മുരീദ് നടക്കുക. തന്റെ പിൻഭാഗം ശൈഖിന്റെ മുഖാന്തിരമാകുന്നത് പോലും അതിർവിട്ടു വിനയത്തിനിടയിൽ മുരീദ് ഭയക്കുന്നു. ശൈഖ് തന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ച് ഒരു പെണ്ണിനെ വ്യഭിചരിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ പോലും അതിനെ എതിർക്കാതെ ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ ന്യായീകരിക്കുക എന്നതാണ് മുരീദിന്റെ കർതവ്യം. ഇത്രത്തോളം അടിമത്തം ബാധിച്ച ഒരു രംഗമാണ് താരീഖത്ത്. ഈ വൈകൃത സങ്കല്പങ്ങളും ആചാരങ്ങളും എങ്ങിനെ ഇസ്‌ലാമികമാകും...?

കേരളത്തിലെ സമസ്തക്കാർ ഇന്ന് നേരിട്ട് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഭീഷണി താരീഖത്തുകളുടെ അതിപ്രസരമാണ്. കേരളത്തിലെ സമസ്തക്കാർ മുഴുവനും ജന്മാനാ തന്നെ ഒരു താരീഖത്തിൽ അംഗമാണ്. വിശ്വാസപരമായി അശ്‌അരീ താരീഖത്തിനെ പൻപറ്റുന്നവരാണ് അവർ. എന്നാൽ ഈ സത്യം ഭൂരിഭാഗം സമസ്തക്കാർക്കും അറിയില്ല എന്നതാണ് രസകരം. ഇതിന് പുറമെ കേരളത്തിൽ പലതാരീഖത്തുകളെയും സമസ്തക്കാർ പരിചയപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പതിറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് ഹൈദരാബാദിൽ നിന്ന് വന്ന നൂരിഷ വിത്ത് പാകിയ നൂരിഷാ താരീഖത്തിന് വളമിട്ടതും വെള്ളമൊഴിച്ചതും സമസ്തയുടെ അന്നത്തെ പണ്ഡിതൻമാരായിരുന്നു. പിന്നീട് ആ താരീഖത്ത് വളർന്ന് പടർന്ന് പന്തലിച്ച് അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ സമസ്തയുടെ അനുയായികൾ ഒറ്റയും തെറ്റുമായി കൂട്ടുകൂടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴായിരുന്നു ആ താരീഖത്തിനെ സമസ്തക്കാർ എതിർത്തത്. അതിന് ശേഷം കേരളത്തിൽ പല താരീഖത്തുകളും മുളച്ചു പൊന്തി. പക്ഷേ ആ താരീഖത്തുകളെയെല്ലാം സമസ്തക്കാർ എതിർത്തത് സംഘടനാപരമായി തങ്ങൾക്ക് ക്ഷീണം സംഭവിക്കുമോ എന്ന ഭയം കൊണ്ട് മാത്രമായിരുന്നു. അല്ലാതെ ആശയപര

മായി തരീഖത്തുകളുടെ ആശയങ്ങളോട് യോജിപ്പുള്ളവരല്ല സമസ്തക്കാർ. തരീഖത്തുകാർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ഏതൊരാശയത്തെയും തങ്ങൾക്ക് കഴിയാത്തത് എന്ന് തീട്ടമായി പറയാൻ സമസ്തക്കാർക്ക് കഴിയുകയില്ല. ശരീഅത്തിന് നിരക്കാത്ത വാദങ്ങൾ തരീഖത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ തങ്ങൾക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഇന്ന് സ്റ്റേജുകളിൽ ഇവർ ഗീർവാണം മുഴക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും സത്യത്തിൽ ശരീഅത്തിന് എതിർ ചെയ്യുന്ന ആളുകളെ വലിയ വലിയ ശൈഖുമാരായും വലിയുമാരായും കേരളത്തിൽ പരചയപ്പെടുത്തി അതിന്റെ പ്രചാരകരായി നടക്കുന്നവരാണ് സമസ്തക്കാർ. കേരളത്തിൽ ഇരു സമസ്തക്കാരും അംഗീകരിക്കുന്ന, വലിയായി പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ഒരാളാണ് സി.എം. മടവൂർ. ഇയാൾ ഒരു യഥാർത്ഥ മാനസികരോഗിയായിരുന്നു എന്ന് ഇയാളെ കുറിച്ച് ഇവർതന്നെ പുറത്തിറക്കിയ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു. ഈ സി. എം. മടവൂർ തികച്ചും ശരീഅത്തിന് എതിർ പ്രവർത്തിച്ച് ജീവിച്ച ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഇയാളെ വിലിയ പുണ്യപുരുഷനായി ചിത്രീകരിക്കാനും സി.എം. തങ്ങളുടെ ആളാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാനും മത്സരിക്കുകയാണ് ഇരു സമസ്തക്കാരും.

തരീഖത്തിനോടുള്ള ഇവരുടെ എതിർപ്പ് ആദർശപരമല്ലെന്നും വെറും സംഘടനാപരം മാത്രമാണെന്നും പറഞ്ഞല്ലോ. അതിനു തെളിവ് തരീഖത്തുകളെ എതിർക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇവർ കൈകൊണ്ട നിലാപാടുകളും ശൈലികളും തന്നെയാണ്. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് കേരളത്തിൽ ശക്തമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു തരീഖത്താണ് ആലുമാർ തരീഖത്ത്. ആലുമാർ തറക്കാർ ഒരു ഫൈസിയായിരുന്നു ഇതിന്റെ നേതാവ്. ഈ തരീഖത്തിനെതിരെ ശക്തമായി രംഗത്ത് വന്നത് കാന്തപുരം വിഭാഗമായിരുന്നു. ഇവർക്കെതിരെ നിരന്തരമായി ഖണ്ഡനപ്രസംഗവുമായി രംഗത്ത് വന്നതും കാന്തപുരം വിഭാഗക്കാരനായ പേരോട് അബ്ദുറഹ്മാൻ സഖാഫിയായിരുന്നു. കാരണം ഈ തരീഖത്തിൽ കാന്തപുരം വിഭാഗക്കാരായ നിരവധി സഖാഫികൾ അണിനിരന്നിരുന്നു. പേരോടിന്റെ വാദങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറഞ്ഞതും ഈ തരീഖത്തിൽ പെട്ട ഒരു സഖാഫിയായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ സംഘടനയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരുന്ന കുറെ ആളുകൾ ഈ തരീഖത്തിലേക്ക് പോയതുകൊണ്ടായിരുന്നു കാന്തപുരം വിഭാഗം ഇവരെ എതിർക്കാൻ കാരണം. അതേസമയം ഈ തരീഖത്തുകാർക്ക് വേണ്ട എല്ലാ സഹായങ്ങളും അന്ന് ഒരുക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നത് ഇ.കെ. വിഭാഗം സമസ്തക്കാരായിരുന്നു.

അൽപകാലം കഴിഞ്ഞ് ആലുമാർ തരീഖത്ത് രംഗത്ത് വന്നു. എറണാകുളം ജില്ലയിലെ ആലുവക്കാരനായ യൂസൂഫ് സുൽത്താൻ എന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു ഇതിന്റെ ശൈഖ്. ഈ തരീഖത്തിനെതിരെ ആഞ്ഞടിച്ചതാകട്ടെ ഇ.കെ. വിഭാഗം സമസ്തക്കാരായിരുന്നു. കാന്തപുരം വിഭാഗത്തിന് ഇതിനോടുള്ള എതിർപ്പ് നാമമാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇ.കെ. വിഭാഗം സമസ്തക്കാരാകട്ടെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഖണ്ഡന പ്രസംഗങ്ങളുമായി ഈ തരീഖത്തിനെതിരെ രംഗത്ത് വന്നു. കാരണം ഈ തരീഖത്തിൽ കൂട് കൂട്ടിയത് കൂടുതലും ഇ.കെ. വിഭാഗത്തിന്റെ ആളുകളാണ്. അവരുടെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് ബിരുദം നേടി പുറത്തിറങ്ങിയ ഫൈസിയമാരും ഹുദുവിമാരുമാണ് ആലുമാർ തരീഖത്തിന്റെ പ്രചാരകരായത്. ആലുമാർ തരീഖത്തിന്റെ ശൈഖായ യൂസൂഫ് സുൽത്താന്റെ തട്ടിപ്പുകളെ കാന്തപുരം വിഭാഗം പേരിന് എതിർത്തെങ്കിലും ആശയപരമായി ആലുമാർ തരീഖത്തിനെ ഖണ്ഡിക്കാൻ കാന്തപുരം വിഭാഗം രംഗത്ത് വന്നില്ല. കാരണം, ആലുമാർ തരീഖത്ത് വളർന്നാലും വലുതായാലും സംഘടനാപരമായി തങ്ങൾക്ക് ദോഷമൊന്നും വരാനില്ലെന്ന് ഇവർ കണക്ക് കൂട്ടി.

ഏറ്റവുമൊടുവിൽ രംഗത്ത് വന്നതും ചർച്ചയായതും കക്കാട് മുഹമ്മദ് ഫൈസി പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ഇബ്രാഹീം ദസൂഖിയുടെ പേരിലുള്ള ദസൂഖി തരീഖത്താണ്. ഇതിനെതിരിൽ രൂക്ഷമായാണ് കാന്തപുരം വിഭാഗം പ്രതികരിച്ചത്. പേരോട് അബ്ദുറഹ്മാൻ സഖാഫിയടക്കമുള്ള ആളുകൾ കക്കാട് ഫൈസിയുടെ തരീഖത്ത് പിഴച്ചതാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ നിരവധി പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. എന്നാൽ ഇ.കെ വിഭാഗമാകട്ടെ കക്കാട് ഫൈസിയെ സഹായിക്കാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. കാന്തപുരം വിഭാഗത്തിനെതിരിൽ കക്കാട് മുഹമ്മദ് ഫൈസി പുറത്തിറക്കിയ പ്രസംഗ സി.ഡി. ഇ.കെ വിഭാഗത്തിന്റെ സെന്ററുകളിൽ പരസ്യമായിത്തന്നെ വിൽപന നടത്തുന്നുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചു? ഉത്തരം ലഭിക്കാൻ കൂടുതൽ തല പുകക്കേണ്ടതില്ല. കക്കാടിന്റെ തരുഖത്തിലേക്ക് ബൈഅത്ത് ചെയ്ത് കൂടുതലും കാന്തപുരം വിഭാഗക്കാരായിരുന്നു. കക്കാട് മുഹമ്മദ് ഫൈസി തന്നെ കാന്തപുരം വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രധാന പ്രഭാഷകനും ചിന്തകനുമായിരുന്നല്ലോ. തങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചെങ്കിലും ആ ഭിന്നിപ്പ് സംഘടനാപരമാണെന്നും ആശയപരമായി തങ്ങൾ

ഇപ്പോഴും ഒരേ ലൈനിൽ തന്നെയാണെന്നും വാദിക്കുന്ന ഈ സമസ്തക്കാർക്കിടയിൽ താരീഖത്തിനെ എതിർക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എങ്ങനെ ഈ ഭിന്നിപ്പ് വന്നു..? താരീഖത്തുകളോടുള്ള സമസ്തക്കാരുടെ എതിർപ്പ് കേവലം സംഘടനാപരം മാത്രമായത് കൊണ്ടാണ് താരീഖത്തിനെ എതിർക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇവർക്ക് യോജിപ്പില്ലാതെ പോയത്.

ആദർശപരമായും സമസ്തക്കാർ രണ്ട് തട്ടിൽ

തങ്ങൾ താരീഖത്തുകളെ എതിർക്കാൻ കാരണം തങ്ങളുടെ സംഘടനക്ക് ദോഷം സംഭവിക്കുമോ എന്ന ഭയം കൊണ്ടാണെന്ന് ഒരിക്കലും ഇവർ സമ്മതിക്കുകയില്ലല്ലോ. ആദർശപരമായി യോജിക്കാത്തത് കൊണ്ടാണ് എന്നേ അവർ പറയൂ. എന്നാൽ ആശയപരമായും സമസ്തക്കാർ പല തട്ടിലാണ് എന്നതാണ് സത്യം. താരീഖത്തിനെ കുറിച്ചുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ വീക്ഷണത്തിൽ പോലും ഇരു സമസ്തക്കാർക്കും ഭിന്ന വീക്ഷണമുള്ളത്. മുരീദിന് ആവശ്യമായ ശിക്ഷണം നൽകുന്ന ഒരു തർബിയ്യത്തിന്റെ ശൈഖാണ് താരീഖത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ശിഖ. എന്നാൽ തർബിയ്യത്തിന്റെ ശൈഖ് ഹിജ്റ ദമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടോട് കൂടി അസ്തമിച്ച് പോയി എന്നാണ് കാന്തപുരം വിഭാഗം പറയുന്നത്. അതു കൊണ്ട് കാലത്ത് ഒരു ശൈഖ് മുറബ്ബിയയെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ലെന്നും അവർ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഔദ്യോഗിക സമസ്തക്കാർ പറയുന്നത് നേരെ മറിച്ചാണ്. ലോകാവസാനം വരെ മുറബ്ബിയായ ശൈഖ് ഉണ്ടാകുമെന്ന് അവർ പറയുന്നു. ഔദ്യോഗിക വിഭാഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായം മമ്പുറം സയ്യിദലവി തങ്ങൾ ശൈഖ് മുറബ്ബിയയാണ് എന്നാണ്. എന്നാൽ കാന്തപുരം വിഭാഗം അത് അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. അത് പോലെ ഈയടുത്ത് മരണപ്പെട്ട സി.എം മടവൂർ ശൈഖാണെന്ന് ഇ.കെ വിഭാഗം പറയുമ്പോൾ സി.എം മടവൂരിനെ മാതൃകയാക്കാൻ പറ്റില്ലെന്നും അയാൾ മജ്ദുബാണ് എന്നുമാണ് കാന്തപുരം വിഭാഗം പറയുന്നത്. ഔലിയാക്കൾ എന്ന പേരിൽ നടക്കുന്ന ഭ്രാന്തൻമാർക്കാണ് സമസ്തക്കാർ സാധാരണ മജ്ദുബ് എന്ന് പറയാറുള്ളത്. എന്നാൽ ഇതേ മജ്ദുബായ സി.എം മടവൂർ കാന്തപുരത്തിന് പോലും തർബിയ്യത്ത് നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഇ.കെ വിഭാഗം പറയുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ താരീഖത്തുകളെ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ സമസ്തക്കാർക്ക് വ്യക്തമായ ഒരു നിലപാടുമില്ല. ആ അവ്യക്തതയുടെ മറവിലാണ് ഇവിടെ കൂൺ പോലെ താരീഖത്തുകൾ മുളച്ച് പൊന്തുന്നത്. ഒരു കൂട്ടർ തഴഞ്ഞാലും മറ്റേ കൂട്ടർ താങ്ങാൻ ഉണ്ടാകുമെന്ന് താരീഖത്തുമായി വരുന്നവർക്കറിയാം.

മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലപാട്

മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനം അതിന്റെ സ്ഥാപിത കാലം മുതൽ കുർആനിലും ഹദീസിലുമാണ് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത്. ഒരു മനുഷ്യൻ മതപരമായി മാത്രമല്ല, ഭൗതികപരമായും സ്വീകരിക്കേണ്ട നിലപാട് പരിശുദ്ധ കുർആനിൽ നിന്നും പ്രവാചകന്റെ ഹദീസിൽ നിന്നും വെള്ളിവെളിച്ചം പോലെ വ്യക്തമാണ് എന്ന് മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനം ഊന്നിപ്പറയുന്നു. കുർആനും ഹദീസും സലഫുസ്സാലിഹുകൾ മനസ്സിലാക്കിയത് പോലെ മനസ്സിലാക്കണമെന്നും മുജാഹിദുകൾ പറയുന്നു. പരിശുദ്ധ കുർആന്റെ വ്യാഖ്യാനമെന്നോണം മഹാനായ പ്രവാചകൻ ﷺ ജീവിച്ച രീതിയും അതിനെ സ്വഹാബത്ത് അനുഗമിച്ച ശൈഖിയുമല്ലാതെ മറ്റൊരാൾ താരീഖത്തുകളും (മാർഗങ്ങളും) വ്യാജമാണെന്നും അത് തള്ളേണ്ടതാണെന്നും മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനം പറയുന്നു. അതിനപ്പുറമുള്ള താരീഖത്തുകൾക്കും സൂഫിസത്തിനും മാതൃക ഇസ്ലാമിൽ നിന്നല്ല അതിന്റെ ആളുകൾക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. മറിച്ച്, കെട്ടുകഥകളിൽ നിന്നും ഹൈന്ദവദർശനങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് സൂഫികൾക്ക് ഊർജ്ജവും ഉന്മേഷവും ലഭിച്ചത്. ആ ഊർജ്ജവുമായി പരലോകത്ത് എത്തിപ്പെട്ടാൽ അവിടെ ഉപകാരം ചെയ്യില്ല. പരലോകത്ത് നാം രക്ഷപ്പെടണമെങ്കിൽ മുത്ത് നബി ﷺ പഠിപ്പിച്ച സാക്ഷാൽ താരീഖത്തിലേക്ക് മടങ്ങണം. പക്ഷെ ആ താരീഖത്തിന്റെ തലക്ക് ജിലാനിയുടെയോ റിഫാഇയുടെയോ മറ്റുള്ളവരുടെയോ പേരോ ഏച്ചുകെട്ടലുകളോ ഉണ്ടാകില്ല. പിൻകാലത്ത് വന്ന സൂഫികളുടെ വാലിൽ തൂങ്ങി രക്ഷപ്പെടേണ്ട ഗതികേട് ഒരു മുസ്ലിമിനില്ല. ഉത്തമ നൂറ്റാണ്ടിലെ മുസ്ലിംകൾ രക്ഷപ്പെട്ടത് അങ്ങിനെയല്ലല്ലോ. മഹാനായ സ്വഹാബത്തിനെ 'അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ടവർ' എന്ന് കാർആൻ വിശേഷിപ്പിച്ചതിലും പിൻകാലത്ത് വന്ന താരീഖത്തുകൾക്ക് സ്വാധീനമില്ലല്ലോ.